

СЕКЦІЯ 4:
АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС,
АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Цюприк Наталія Олександрівна,

старший науковий співробітник навчально -наукового інституту
підготовки фахівців для підрозділів слідства та кримінальної міліції
НАВС

ПОНЯТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ
ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ,
ВЧИНЕНІ ОСОБАМИ РЯДОВОГО І НА ЧАЛЬНИЦЬКОГО
СКЛАДУ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Притягнення до адміністративної відповідальності працівників ОВС, які вчиняють корупційні та інші правопорушення, в Україні на сьогоднішній день є одним з ефективних засобів протидії, в першу чергу, корупційним правопорушенням та їх попередженням як на місцевому (регіональному), так і загальнодержавному рівнях. З прийняттям нового Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 7 квітня 2011 р. ще актуальнішим стало питання провадження, в першу чергу, у справах про корупційні адміністративні правопорушення, вчинені працівниками ОВС. Проте, аналізуючи норми вказаного закону, можна визначити, що він, на відміну від попереднього, не містить окремих положень, які регламентують підстави і порядок адміністративного провадження у справах про корупційні правопорушення. Так, у ст. 21 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» лише визначено, що за вчинення корупційних правопорушень особи (суб'єкти відповідальності за корупційні правопорушення - в нашому випадку - працівники ОВС) притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно -правової та дисциплінарної відповідальності в установленому законом порядку.

Сьогодні важко заперечити значну кількість наукових праць, присвячених дослідженню теоретико -прикладних питань сучасного адміністративного процесуального права, змісту адміністративного процесу. Водночас вичерпне обґрунтування існування в адміністративному процесі проваджень зроблено не було, не з'ясованими лишаються питання їх змісту, юридичної природи й суб'єктів. На відміну від стадії адміністративного процесу, провадження як його складова становить більшу частину цього процесу, оскільки, по-перше, містить у собі ці стадії, по-друге, становить собою врегульовані нормами адміністративного

процесуального законодавства правила розгляду та вирішення певних видів публічно-правових спорів

З прийняттям Кодексу адміністративного судочинства України 6 липня 2005 року було покладено край багаторічній дискусії. На сьогодні традиційно провадження у справах про адміністративні правопорушення розглядається в межах адміністративного процесу.

Грунтуючись на зміст ст. 17, 50, 171 -183 КАСУ та зважаючи на суб'єктів спірних правовідносин, зміст спірних правовідносин, об'єкт спірних правовідносин, можна підсумувати, що розгляд і вирішення публічно-правових спорів в адміністративних судах здійснюється за правилами таких проваджень: провадження у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень; провадження у справах за зверненнями суб'єкта владних повноважень у випадках, установлених законом; провадження у справах, пов'язаних із виборчим процесом чи процесом референдуму. В адміністративному процесуальному законодавстві Російської Федерації, хоча й не настільки систематизовано, закріплено подібні провадження публічно-правового характеру: провадження у справах, які виникають з публічно-правових відносин; провадження у справах щодо оспорування дій і рішень, які порушують права і свободи громадян; провадження щодо заяв про захист виборчих прав і права громадян Російської Федерації на участь у референдумі; провадження щодо заяв про оспорування нормативних правових актів; провадження щодо заяв про оспорування рішень і дій (бездіяльності) органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, посадових осіб, державних і муніципальних службовців; інші провадження, віднесені законодавством до компетенції суду.

Поряд з цим, до адміністративного процесу як сукупності системи проваджень належать також і дисциплінарне провадження, яке пов'язане із застосуванням до суб'єктів проступків заходів дисциплінарного впливу. Обмежений характер адміністративної відповідальності осіб рядового та начальницького складу ОВС, встановлений за правилами ст. 15 КУпАП, веде до того, що справи про адміністративні правопорушення цієї категорії осіб можуть розглядатися за правилами обох названих вище проваджень. Така ситуація може призводити до ототожнення цих проваджень. Варто підтримати думку Д. М. Овсянка про те, що поняття адміністративного розслідування може бути використаним у випадках вчинення процесуальних дій у провадженні щодо адміністративних правопорушень.

Правила провадження у справах про адміністративні проступки, за вчинення яких працівники ОВС можуть нести адміністративну відповідальність, передбачені у наступних нормативних актах: Кодексі

України про адміністративні правопорушення (розділ IV і V), Цивільному процесуальному кодексі України (далі - ЦПК) (гл. 31), Законі України «Про виконавче провадження», Митному кодексі України (розділ XIX) і Законі України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 7.04.2011 року. Причому норми останніх актів, що стосується провадження, мають допоміжний додатковий характер, оскільки передбачають застосування загальних норм, встановлених КУпАП і лише доповнюють їх певними положеннями.

Отже, провадження у справах про адміністративні правопорушення - це система адміністративно -процесуальних норм, що регулюють суспільні відносини, порядок, форми і методи діяльності відповідних державних органів, їх посадових осіб і представників громадськості з приводу порушення та розгляду справ про адміністративні проступки, застосування до винних справедливих заходів адміністративної відповідальності і їх виконання з метою боротьби з адміністративними правопорушеннями і виховання. Разом з тим, існує інше визначення провадження у справах про адміністративні правопорушення як особливого виду процесуальної діяльності, врегульованої нормами адміністративно -процесуального права діяльності уповноважених органів, яка спрямована на притягнення до адміністративної відповідальності осіб, що вчинили адміністративні правопорушення.

Буймістр Ганна Валентинівна,

курсант навчально -наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів слідства та кримінальної міліції НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного права та процесу НАВС **Волох О.К.**

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ПРАВА НА НЕВТРУЧАННЯ В ОСОБИСТЕ І СІМЕЙНЕ ЖИТТЯ ОСОБИ

За Цивільним кодексом України зміст права на недоторканість особистого і сімейного життя як одного з видів особистого немайнового права полягає в тому, що фізична особа вільно, на власний розсуд визначає свою поведінку у сфері свого приватного життя і можливість ознайомлення з ним інших осіб та має право на збереження у таємниці обставин свого особистого життя (статті 270, 271, 301). Фізична особа не може відмовитися від особистих немайнових прав, а також не може бути позбавлена цих прав (частина третя статті 269 Цивільного кодексу України).

Особистим життям фізичної особи є її поведінка у сфері особистісних, сімейних, побутових, інтимних, товариських,